

Р Е Ш Е Н И Е

№ 54

В ИМГГГО НА НАРОДА
гр. Перник, 14 март 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на девети март през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: 1- ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
2- СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Георгиева к. н. а. х. д. № 35 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството с но реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1, предл. 2 от ЗАНН.

Делото с образувано по жалбата на директор на Дирекция "Инспекция по труда" гр. София против решение № 751 от 26.11.2010г. по н. а. х. дело № 1146/2010 г. по описа на Районен съд гр. Перник, с което е изменено наказателно постановление № 23-2301878 от 19.07.2010г. на директор на Дирекция "Инспекция по труда" гр. София, с което на "Пауталия"РХ)ОД, представлявано от управителя В.Б., в качеството ѝ на работодател, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ с наложена имуществена санкция в размер на 15000лв., за извършено административно нарушение на разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ, като за същото нарушение на основание чл. 415в от КТ въззивният съд му с наложил имуществена санкция в размер на ЮОлена. Касационният жалбоподател иска да бъде отменено решението и вместо него да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба - "Пауталия"ЮОД, представлявано от управителя Василка Благоева чрез пълномощника си адв. Сотиров, моли съда да постанови решение, с което да остави в сила решението на районния съд, като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник предлага решението на районен съд Перник да бъде изменено като се съобрази изменението на нормата на чл. 414, ал. 3 от КТ и се наложи наказание в предвидения минимум по този текст.

Административен съд Перник, като разглежда делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, извърши цялостен преглед за законосъобразност на атакуваното репюпис и като прецени изложените от страните доводи, намира, че жалбата с подадена в законния срок, от надлежна страна и производството е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд Перник, при осъществяваната цялостна проверка на издаденото наказателно постановление, е изяснил точно фактическата обстановка. Приел с за безспорно доказано, че на 27.05.2010г. настоящия ответник по жалбата е допуснал да работи като продавач Д.Н. в обект негова советвспост бе:* да му предостави необходимите документи по чл. 62, ал. 3 от КТ. С това е нарушил състава на чл. 63, ал. 2 от КТ. Този извод на съда не подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства и се възприема от настоящата инстанция.

За да измени наказателното постановление, съдът е приел, че жалбоподателят от обективна и субективна страна е осъществил нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, по административния орган неправилно с квалифицирал деянието и не се е съобразил с разпоредбата на чл. 415в от КТ.

Настоящия състав намира, атакуваното решение за валидно, допустимо и постановено в съответствие на закона. Касационната инстанция напълно споделя фактическите и правни изводи на районния съд, тъй като те съответстват на събраните по делото доказателства и на материалния закон. Извършената проверка от настоящия състав не откри наличие на нарушения при постановяване на обжалваното решение, които да съставляват касационно основание за отмяната му.

ПС е налице и твърдящото от касационния жалбоподател неправилно прилагане на чл. 415в. от КТ. Посочената разпоредба дава привилегировано положение и на наказващия орган с оглед на стабилитета на постановления от него юрисдикционен акт по аргумент от чл. 416, ал. 7 от КТ. При наличието на установените факти и при безспорните доказателства по делото, че се ангажира отговорността на търговеца за нарушение на разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ, характера на тази отговорност и липсата на доказани насъпили вредни последици за работника, съдът правилно е приложил специалният текст на чл. 415в от КТ. В случая е ангажирани безспорни доказателства, че в деня на проверката с бил сключен трудов договор, подписан от двете страни, като от същата дата с налице и уведомление за сключения трудов договор от ТД на НАП. По делото не са налице данни и не се нрвят твърдения, за положения труд от работника на същия да не е заплатено трудово възнаграждение, подадени са пред ТД на НЛП уведомления за сключването на трудовия договор, по който начин работодателят ес е задължил да внесе дължимата от него част от осигурителните вноски, като по този начин всъщност не са допуснати вредни последици за работника. В тази връзка, следва да е отбележи, че нормата наистина изисква само обективна възможност да бъде отстранено нарушението, но при логическото и тълкуване ес налага изводът, че това отстраняване следва и да ес реализира до издаване на наказателното постановление, което изискване в случая с налице.

Не се споделят аргументите, че "разпоредбата на чл. 415в от КТ практически ще обезмиели въведените от законодателя по високи и стриктни изисквания⁴", защото 15 конкретния случай, административно наказващия орган въобще не е изследвал приложимостта му. Тона разбиране се налага, защото щом като законодателят не е отменил този състав и с определил критериите, които обосновават неговото прилагане, то във всеки случай следва да ес преценява дали се касае за маловажен случай. Като не е сторил това органът, то в правомощията на решаващия делото състав е да измени наказателното постановление в този смисъл.

По тези съображения касационният състав счита, че в хода на въззивното производство не са допуснати съществени процесуални пропуски, които да засягат валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, за които съдът съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК следи служебно. Като обсъди посочените в жалбата пороци на решението, съдът намира, че не с налице нарушение, което да е касационно основание за отмяна на решението, поради което същото следва да е остави в сила.

Водим от изложеното Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 751 от 26.11.2010 г. на Районен съд- Перник,
постановено по н.а.х.д. № 1146 по описа за 2010г.,
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/
2. /п/